

være magtpaaliggende at staa frit for at faae den bedst mulige Plads valgt til Kirken for det nye Distrikt, saa at der Intet var foregrebet i den Henseende. Nu have Forhandlingerne været ført om denne Sag siden, og saavidt mig bekendt — hvad jeg anførte, var ikke Ministerens Ord, men Mening af dem — har Ministeren endnu ikke taget Bestemmelse imellem de stridige Meninger og har utvivlsomt forholdt sig i Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt her i Fjor, og forøvrigt ogsaa i det andet Thing, uagtet Præsjet der var til den anden Side. Der er skjæntet gratis en Plads til denne Kirke paa Landeveien forbi Nørre-Hjært, men den Plads vil komme til at ligge i det allerhøieste Punkt i det Kirke-distrikt, hvorom der er Tale. Hele denne Kirkebevægelseshistorie har nemlig havt det Viemed at skaffe de ikke befordringsdygtige Fiskere og andre Smaafolk i Strandhuse nærmere Leilighed til Kirke, end de have til Sognekirken, der ligger en Mil's Vej borte, og derom vidner ogsaa Kirkens Forhistorie. Folkethingets Ønske var derfor det, der var naturligt i Overensstemmelse med hele Bevægelsen for denne Sag, at Kirken kom til at ligge saa nær Strandhuse Fiskerleie, som det var gjørligt for Viemedet, medens, som sagt, den til Kirken skjæntede Plads efter min Beregning paa Kortet vilde blive ca. $\frac{1}{2}$ Fjerdingvei længere borte, saa at altsaa Veien hver Gang vilde være 1 Fjerdingvei længere til og fra Kirken for de Vaagjældende. Nu er der i Strandhuse Fiskerleie for Tiden 64 Familier med henved 300 Personer, og kun en eneste fjørende Mand med 1 Hest, en Sælønder. Beboerne maa derfor befordre sig til Fods til Kirken, og da Mændene ere borte, maa Konerne enten være borte fra Børnene, eller Mogle blive hjemme for at passe dem, det er altsaa lidt vanskelige Forhold, end hvor Mænd og Koner i Reglen ere hjemme, thi Størstedelen af Mændene ere her enten paa Fiske eller til Søs. Nørre-Hjært, der har omtrent samme Antal Familier, og som er en rig Landsby, hvor der er mange Befordringsmidler, vil have omtrent lige nær til Kirke, om denne kommer til at ligge nærmere ad Strandhusene til, hvor der er Vej, og en tredje By vil have akkurat ligesaa nær og har staaet paa Strandhusenes Side. Nu staar Striden paa

det Punkt, at vedkommende By, rig paa Befordringsmidler, vil have Kirken ud imod Landeveien, saa langt bort fra Strandhuse som muligt, idet de paastaa, at der ikke er Plads mellem Strandhuse og Nørre-Hjært. Tovist er der Plads, naar blot de rige Gaardeiere ville overlade den Smule Kirkeplads dertil, er der Plads nok, og Beboerne have for en væsentlig Del søgt ved privat Subskription i Strandhuse og Dreien's at skaffe tilveie, hvad det vilde koste. Strandhuse, den lille Fisterby, har gjort ikke Ubetydeligt for at faae Kirken bragt tilveie. De have samlet Bidrag allerede tidligere af ca. 700 Kr., et af deres Byssbørn har skjæntet et Legat af 1,000 Kr., ved en Basar, de afholdt med særlig Hjælp fra Kolding By, indkom 1,300 Kr., fra Kolding og Omegns Sparekasse have de faaet 500 Kr., og 100 Kr. fra høiere Steder, og det er i Virkeligheden ved deres Virksomhed og af Hensyn til dem, at disse Summer ere indkomne. Desuden have de faaet Tilsagn fra en Kunstmalers om Vættelse ved Altertablen, de have faaet Tilsagn om forskellige andre Ting, Døbefont, Alterduge o. s. v., og det er utvivlsomt, at disse Foranstaltninger, Basaren og Deslige ikke vare blevne iværksatte, naar Tanken ikke dermed havde været at gjøre det nogenlunde bekvent for de fattige Fisterfamilier, og det var saamænd ogsaa Tankgangen under de Forhandlinger, der førtes mellem Nørre-Hjærts Beboere og Strandhuse. I denne Strid, hvor nu den ene Side staar og vil have Kirken allerdyrest i Distriktet, medens de Andre ønske den lagt saaledes, at den ikke bliver fjern for Noget, men væsentlig nærmere for dem, der trænger haardest til den, have Strandhusene frygtet for at komme til at ligge under tilsidst, navnlig paa Grund af Uvillie imod at overlade den tilbørlige Byggeplads; de have frygtet for, at trods deres Ønsker vilde Kirkebestyrelsen afgjøre Sagen mod deres Interesser, og derfor have de henvendt sig til Rigsdagen om at tage Anstand, det vil sige: Bevilge i Stedet for 12,000 Kroner 8,000 Kroner til et Kapel eller en Kirke i Strandhusene, som sammen med det, de iøvrigt have samlet, vil være dem den fornødne Hjælp. Det er nu min Overbevisning, at de ingenlunde behøve 8000 Kr. til det Formaal, i alt Fald vilde 6000 være